

RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR

Tidning utgiven av Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt.

MOTTO: Vi kunna aldrig göra så mycket för en stor sak som en stor sak kan göra för oss.

I ÅRG.

STOCKHOLM, 1 MARS 1912.

N:o 1.

RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR

utkommer den 1 och 15 i var månad

Redaktör: ELISABETH KREY.

Träffas onsdag och lördag kl. 1/2 4—1/2 5.

Redaktion och Expedition: 6 Lästmakaregatan 1
Expeditionen öppen vardagar kl. 1—4.
Rikstel. Norr 600. Allm. tel. Brunkeb. 944.
Telegramadress: »Rösträtt», Stockholm.

Prenumeration genom posten

Pris för 1912 75 öre. Lösnummer 5 öre.

Annonspris: 20 öre per millimeterhöjd, större annonser och årsannonser rabatt.

Till våra läsare!

Behovet av ett eget organ för L. K. P. R. har gjort sig alltmera kännbart. Föreningen måste ha en röst, som talar om dess önsningar, dess arbete, dess mål.

I dessa dagar, då den väntade kungl. propositionen om kvinnans fulla medborgarrätt ställt rösträttsfrågan i den aktuella politikens brännpunkt, måste Landsföreningen mer än någonsin förut kunna göra sin röst hörd. RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR har redan i sitt namn angivit sitt program, den vill i sin mån verka för samma mål som Landsföreningen uttrycker i sina stadgar § 1, nämligen för att svensk kvinna må erhålla politisk rösträtt och valbarhet på samma villkor som svensk man. Därför kommer tidningen endast att syssla med frågor som röra kvinnornas medborgarrätt direkt eller indirekt. Ty detta är tidningens mål: rösträttsfrågans lösning. Med den sammanhänger i själva verket lösningen av alla andra frågor, som kvinnor inom skilda grupper och sammanslutningar arbeta för.

I dessa tider torde Sveriges rösträttskrävande kvinnor mer än förr vara i behov av en väktare i sin mitt, genom vilken de kunna få punktliga och opartiska underrättelser om sin frågas läge i eget land och över hela världen, om sina kamraters, sina vänners och fienders operationer. De behöva också en tidning, som troget och noga följer rösträttsarbetet inom L. K. P. R:s lokalavdelningar över landet, så att ingen förening behöver känna sig arbetat isolerad. L. K. P. R. behöver också en kanal, som leder

Det sjunger . . .

*Det sjunger . . . Där mäktigt vågorna gå
och kasta spillror i kvav,
där hör jag, då erövrarsegel slå
af ilande lust mot masternas rå,
ett brus som från stora hav . . .*

*Det sjunger, sjunger . . . Och det som i går
var stumt hos kvinnorna skall
sig svinga så högt som böljkammen når
att sträcka mot världsföryngrande år
sin längtans havsstarke svall!*

JANE GERNANDT-CLAINE.

Vår fråga och vi.

Årets trontal har lovat oss en kungl. proposition om politisk rösträtt och valbarhet för svensk kvinna på samma villkor som för svensk man. Det är första gången detta händer oss, och det anses som en stor seger. Det är en märkbar skillnad på den behandling en fråga röner, när den framkommer såsom kungl. proposition, och dess öde såsom enskild motion. Det är helt naturligt, att det skall vara så. Att ett lagförslag framlägges såsom kungl. proposition betyder, att den verkställande statsmakten granskat det, funnit det nyttigt, nödigt och utförbart och sörjt för att det omsorgsfullt formulerats.

Utom den fördel, att förslaget framträder med all den pondus en kungl. proposition kan giva detsamma, ha vi även andra. Vi ha majoritet i konsti-

ut dess många tryckalster till lokal-föreningarna.

Tidningen kan bland sina medarbetare självfallet räkna rösträttsrörelsens bästa pennor. Även från männens F. K. P. R. vänta vi bidrag liksom från de ledande inom den stora Internationella kvinnorösträttsalliansen.

I förhoppning att RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR skall värdigt representera de kvinnor, som samlats under rösträttsstandaret, och att den skall vinna dem, som ännu stå undrande och tveksamma inför frågan, överlämna vi härmed dess första nummer till allmänheten.

Redaktionen.

CONSTANCE MALMSTRÖM

f. d. A. E. Schultheis — Firman grundad 1794

KAM- & BORSTAFFÄR samt rikhaltigt lager af Toilettartiklar
23 Regeringsgatan 23 73 C Drottninggatan 73 C
Allm. Tel. 112 42 Allm. Tel. 105 83

tutionsutskottet. Det ha vi haft en gång förut, år 1909, sedan männens rösträttsreform definitivt antagits. Senare har visserligen 1911 års konstitutionsutskott, fast framgånget ur samma riksdag, avstyrkt förslaget, och detta till och med mera snävt än någonsin förut varit fallet. Men detta berodde icke på, att någon ny sakupplösning framkommit, som gjort utskottet mera betänksamt; orsaken var endast att 1911 års utskottsval skedde enligt proportionell valmetod. Nu ha vi majoritet även i det proportionellt sammansatta utskottet.

Vidare ha vi majoritet i Andra kammaren. Det ha vi också haft förut, både 1909 och 1911. Men 1911 års majoritet var endast 120 röster mot 92; denna gång bör majoriteten vara kvalificerad, mellan två tredjedelar och tre fjärdedelar av hela kammaren.

I Första kammaren däremot ha vi icke majoritet, ha heller aldrig haft det. Men väl kunna vi hoppas, att vår minoritet nu blir högst väsentligt större än förut. Den högsta röstsiffra vår fråga nått i denna kammare var 49 röster 1908, och de avgåvos för ett av hr Trygger under debatten framställt yrkande om politisk rösträtt endast åt kommunalt röstberättigade kvinnor, ett förslag enligt vilket av ungefär 1,400,000 kvinnor över 24 år endast 57,500 skulle erhållit politisk medbestämmanderätt, mindre än en tjugonedel av oss alla. Åren 1909 och 1911, då rösträtt för kvinnor på samma villkor som för män kom under votering, vann förslaget endast 25 resp. 23 röster; majoriteten emot var alltså förkrossande. Nu bör denna majoritet, om alla rösta enligt partiprogrammen ha nedgått till 20 à 25 röster. På ungefär ett dussin felande röster

faller då vår fråga sannolikt i år. Efter allt vad vi ha anledning tro kommer emellertid kungl. proposition att åter framläggas år 1914, det sista i denna riksdagsperiod. För att då bereda frågan en annan utgång ha vi två vägar att gå. Den ena är direkt och går genom landstingsvalen i år och 1914. Att vi där alla göra vårt yttersta för att minska den majoritet, som ännu står emot oss, är självklart. Den andra är indirekt, men icke mindre viktig. Under tiden mellan 1912 och 1914 måste en opinionsyttring åstadkommas ännu kraftigare än masspetitionen. Vilken form denna skall taga, måste bli föremål för grundliga överläggningar inom centralstyrelsen, och sedan formen bestämts, måste denna demonstration samla oss alla ännu en gång i samfällt arbete för det mål som skall ge oss möjligheten att på lika fot med våra män, våra bröder, våra söner arbeta på att vårt land och vårt folk skall bli allt vad vi i våra bästa stunder drömma om.

Vad våra vänner säga.

Kvinnan har — för att begagna orden i den bekanta riksdagsskrivelsen 1906 — "lika stora intressen att tillvarataga i samhället som mannen". Därför bör hon också "sättas i tillfälle att genom deltagande i de politiska valen göra dem beaktade".

Staten behöver kvinnans medverkan. Statsnyttan kräver att röstsedeln lägges i hennes hand.

Rättvisan ropar högt att hon bör ha full medborgarrätt. Motståndare, som endast räkna med den som redan har makt, den som är vad de kalla en "maktfaktor", må icke glömma att satsen: makt är rätt, kan vändas om. Rätt är också makt. Rättvisans oförgängliga princip bär i sig en segerkraft, en maktfaktor, som intet kan kuva. Kortsynt förefaller det mig att förbise detta. Liksom ock att ej inse att rättvisans väg är den säkraste: rättvisa och statsnytta — äro de icke i det politiska livet två sidor av samma sak?

Striden för kvinnans rösträtt skall icke upphöra förr än segern är vunnit. Nederlag som möjligen ännu förestå skola blott komma kampen att flamma högre.

Borde icke då varje tänkande politiker för att undvika det kraftslöseri, som — det veta vi män av dyrköpt erfarenhet — är den bittra frukten av en utdragen rösträttskamp, göra allt för att påskynda den dag, då kvinnans rättvisa sak bäres fram till seger?

Ernst Beckman.

Då Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt nu står i begrepp att utgiva första numret av sin egen tid-

LAGERSONS
SKOMAGASIN
Jakobsgatan 18 - Fredsgatan 8

Annonsera
i
Rösträtt för Kvinnor!

Friska blommor och vackra begrafningskransar
"LA ROSE" Blomsterhandel
30 Sturegatan, Stockholm

g, begagnar jag med tacksamhet det givna tillfället att framföra ett önskemål i avseende på föreningens strävanden, vilket ligger mig på hjärtat att få uttalat.

Jag vill uttrycka detta önskemål så här: sträven frimodigt för Eder sak, ty den är god och rättvis och kan för den skull icke i längden motstås, men gören det samtidigt sättande Eder samhälleliga uppgifter före att förverkliga, när politisk makt faller Eder till.

Att begära makt utan att säga från, till vilka samhällsgagnande ändamål man önskar bruka den, giver lätteligen intryck av maktlystnad blott för maktens egen skull och reser upp stegrat motstånd mot sig. Och vad som är ännu värre, är att maktsträvare utan positiva program, som de vilja förverkliga, själva lätt glömma, att makt är till för att gagna med eller åtminstone lätt falla för frestelsen att se den sanningen i någon mån förbi. Med vilken påföljd när de ernått den åtrådda maktutvidgningen, är lätt att förstå.

Den kvinnliga rösträtten är — liksom naturligtvis all politisk rösträtt — egentligen alltför god att falla i händerna på dem, som icke lärt sig förstå vad sant samhälleligt liv kräver, nämligen att man offerar sitt liv för att vinna det, utan partisinn lever för det hela och allas gemensamma bästa och betraktar ökat inflytande såsom förpliktande till ökade självoffer, ständigt är på spaning efter goda samhälleliga idéer och stadigt på färd med att bereda rum för deras förverkligande.

In summa och ännu en gång: faren efter makt, men alltid med sikte på att göra gagn; skåden revorna i samhällslivet och övervägen, huru i viljen att de skola botas; fostren Sveriges kvinnor ej blott till att hava samhälleliga intressen in abstracto, utan uppsåt att göra positiva inslag i samhällsutvecklingen; låten edert strävande efter makt vara buret av, att det är något bestämt, som I viljen ha fram och som I övervägt och begrundat.

På det sättet fostren I Eder själva för kommande uppgifters fyllande och gören det oemotsägligt, att det är en förlust för samhällslivet att längre utestänga Eder från politiskt inflytande.

Då jag säger detta, är jag naturligtvis ej frammande för, att jag vad yrkat måste leda till meningsstrid inom det kvinnliga lägre. Men dels är det min övertygelse, att det utanför det nakna yrkandet på politisk rösträtt för kvinnor finnes mycket, om vilket alla välsinnade kvinnor kunna enas, dels vet jag att meningsbrytningar, som uppstås av för alla parter gemensamt intresse för samhällslivets bästa, till sist skola visa sig hava verkat icke splittrande utan enande och på gemenskapen stärkande.

Stockholm den 23 februari 1912.

H. E. Hallberg.

Understundom förverkligas våra drömmar. Min mångåriga dröm om ett billigt rösträttsblad för Sveriges kvinnor är nu ett glädjande faktum.

Jag har även drömt fagra drömmar om vad detta blad skulle utträta. Det skulle verka som murbruket mellan stenarna i bygget, som bandet kring blommorna i girlanden, som vinden på vingarna i väderkvarnen, som oljan på maskindelarna, som solsken och vatten på plantorna —

Ja — få nu se i vad mån även dessa mina drömmar kunna bli verklighet!

Ann Margret Holmgren,
f. Tersmeden.

För denna tidning finnes ingen bättre önskan än att den med det snaraste må avlida, men hölj av vapenåra efter en vacker seger!

Ellen Key,
Strand, Alvastra.

1 febr. 1912.

Jag skulle vilja önska, att tidningen fyllde sin uppgift så väl, att den snart ej hade någon uppgift vidare att fylla.

Carl Lindhagen.

Det kan icke hjälpas, att frågan om den kvinnliga rösträtten, sedan den blivit en partisak allt mera gått över till en ren maktfråga. Prof. Reuterskiölds rösträttsutredning, som skulle kunna ha mycket att lära våra riksdagsmän av olika partier, slår med nyktraste objektivitet ihjäl hela knippen av s. k. principskäl, bara genom att påpeka, att rösträttsutvidgningar i olika länder vanligen i huvudsak så anordnats, att "blott de kategorier av människor, vilka tillsammans bildat en ny maktfaktor i samhället", kommit i åtnjutande av rösträtt — allt under det man sökt övertyga sig själv om riktigheten av fiktionen att utvidgningen genomförts, enär och emedan de nya väljarklassernas individer mognat för rösträtt.

D. v. s. man har beviljat en ny grupp människor tillträde till lagstiftningen, i den mån den kunnat tilltvinga sig detta genom att redan på förhand genom sammanslutningar av ekonomisk eller politisk art ha satt sig i respekt. Detta låter visserligen ej så ideellt och humant som när man säger att kvinnorna bära ha rösträtt, så fort de mognat för det politiska livet, men att maktargumenteringen redan börjat framträda, det synes bäst på det ofta upprepade påståendet, att kvinnorna icke i någon högre grad visat sig vilja ha rösträtt. Den "maktfaktor" vi redan ha av omkr. 30,000 för rösträtt medvetet organiserade kvinnor — jag medräknar Hvita bandet och socialdemokratiska kvinnoorganisationerna — är icke tillräckligt stark alltså för att kunna göra sig gällande som maktfaktor, och här viker man endast för masspåtryckning.

I grunden fordrar man här en starkare masspåtryckning än den man förut fordrat av rösträttslösa män. Skulle lantarbetarnas rösträtt någonsin blivit genomförd, om man fordrat, att de skulle organisera sig i samma grad som man nu fordrar av kvinnorna? Men att man skruvar upp fordringarna är härvidlag det naturliga i världen, ty bakom den politiska maktfrågan ligger familjernas och känslornas maktfråga, segare och ömtåligare än någon annan.

När jag för flera år sedan en gång talte om anledningarna till att vi då ännu icke hade flera kvinnor i rösträttsföreningarna, yttrade en gift kvinna ur de högre samhällslagren till mig: "Doktorn glömmar att nämna de många, många gifta kvinnor, som för husfridens skull inte våga gå in i någon förening". Och jag tillstår, att jag före mitt deltagande i rösträttsarbetet icke hade en aning om det myckna — låt vara i rosor inlindade — familjetyranniet i våra bygder — och i Stockholm.

Lydia Wahlström.

Rösträttspropositionen

väntas bli överlämnad till riksdagen första veckan av mars.

Alla Balders fonder — omkring 10 miljoner — tillhöra de försäkrade, som äro de enda delägarna i bolaget och ensamma förfoga öfver vinsten.

Inför stadsfullmäktigevalen i Stockholm.

Några namn.

Åter står Stockholm inför stadsfullmäktigeval och denna gång komma valen att gälla tre år. En enda kvinnlig kandidat står under omval, nämligen fröken Gertrud Månsson för socialdemokratiska partiet. Under sin stadsfullmäktigetid har fröken Månsson väckt motion om årligt anslag af 3,000 kr. till Hvita Bandets upptagningshem, samt såsom medmotionär underskrivit hr G. Magnussons motioner om upptagande av ett 5 millioners lån för uppförande av arbetarbostadshus och om anslag till nödhjälpsutdelning utan karaktär av fattigvårdsunderstöd åt icke självförsörjda arbetslösa tillhörande Stockholm. Likaså har hon instämt i hr Aug. Ljunggrens motion om rätt för folkskollärarynna att söka innehåva överlärarebefattning samt d:r Bratts motion om att en skola i hushållgöromål och barnavård för unga flickor som gått ut folkskolan skulle upprättas för räntemedel ur d'Anastasiska fonden, samt hr Järtes om beredande och försäljning genom kommunens försorg av billig mat för arbetslösa och deras familjer.

Fröken Månsson kommer säkerligen att uppställas av socialdemokratiska partiet till omval i 4:de kretsen.

Inom det frisinnade partiet har en kvinna uppställts på första rummet i 5:te kretsen nämligen d:r Karolina Widerström. Hon har varit ordförande i Stockholms F. K. P. R. och är numera ledamot av Landsföreningens verkställande utskott.

D:r Widerström har i samband med sin vidsträckt läkareverksamhet redan gjort många betydelsefulla insatser i det allmänna tjänst, framförallt på folkupplysningens och hälsovårdens områden. Banbrytare har hon varit i fråga om undervisning i hälsolära i skolorna, särskilt densammas utsträckande även till sexuell hygien. Sedan några år är d:r Widerström ledamot av folkskoleöverstyrelsen. I tal och skrift har hon verkat för spridande av större insikter i barnavård och för att praktisk undervisning härutinnan såväl som i huslig ekonomi skall ingå i alla unga kvinnors utbildning. Sällskapet Barnavård, som utbildar barnsköterskor och Barnavårdsskolan, som avser att meddela undervisning åt Högre folkskolans elever, ha båda tillkommit till stor del genom hennes medverkan. Av folkskoleöverstyrelsen är hon insatt i den kommitté, som skall utarbета förslag till yrkesskola för sömmerskor.

Alla hygieniska reformer, ej minst bostadsfrågan, komma att i d:r Widerström få ett kraftigt stöd. Hela d:r Widerströms föregående verksamhet borgar för att barnavården, skolväsendet och fattigvårdens rationella anordnande skola i henne finna en varm och värtalig förespråkare.

Men utom d:r Widerström kommer en annan verksam medlem av Stockholms F. K. P. R., nämligen fröken Stina Quint å de moderatas lista i femte kretsen att uppställas på säker plats. Hon har tillhört Stockholms F. K. P. R:s styrelse såsom dess kassaförvaltare sedan 1903. Fröken Quint, som är skånska, genomgick Stockholms folkskolelärarynnesseminarium och tjänstgjorde som folkskolelärarynna i 12 år innan hon helt ägnade sig åt sin livsuppgift, utgivandet av Folkskolans Barn-tidning. Under sitt nu 20-åriga redaktörsskap för denna tidning har hon gjort sig känd ej blott såsom en kapacitet på det organisatoriska och ekono-

miska området, utan även såsom en varm förkämpe för folkupplysningen. Den brist på god, billig läsning för folkets barn, som var rådande, då Folkskolans Barntidning började, ville hon fylla och trots ivrigt avrådande satte hon sin plan i verket. Genom att använda folkskolelärarekåren såsom mellanhand kunde hon låta tidningen utgå i massupplaga och den mängd småskrifter, svenska original för barnen och deras föräldrar som utgått med tidningen över hela Sveriges land har varit till nytta och glädje i de svenska hemmen. Fröken Quints arbete har på detta område varit banbrytande.

Rösträttskvinnornas intresse vid valet kommer säkert att knytas vid ännu två kandidater, nämligen redaktör G. H. von Koch, som är uppställd på 3:dje rummet å de frisinnades lista i 3:dje kretsen och borgmästare Lindhagen. Red. von Koch är medlem av männens förening för kvinnans politiska rösträtt och har i tal och skrift visat sitt allvarliga intresse för de frågor som särskilt beröra kvinnorna.

Hans arbete inom Stockholms stadsfullmäktige vid föregående mandat för bostadsfrågan, kommunal bostadsförmedling, nykterhetsfrågan m. m., hans insats på det sociala området såsom redaktör av Social Tidskrift, styrelseledamot av Centralförbundet för socialt arbete, och såsom grundläggare av Svenska fattigvårdsförbundet och Stockholms barnavårdsbyrå är allt för väl känt för att här behöva kommenteras. Det bör särskilt för rösträttskvinnorna inom tredje kretsen kännas såsom hederssak att åt stadsfullmäktige söka återberda redaktör von Koch.

Borgmästare Lindhagen, som kommer att sättas upp av arbetarepartiet i tredje kretsen, behöver icke någon anbefallning hos kvinnorna.

Amå.

"Amerika väntar..."

Från Amerika skrives till sista numret av *Jus Suffragii*, den Internationella kvinnorösträttsalliansens officiella tidning:

Vi ha under sista veckan hållit möten för att uttrycka vår glädje över underrättelsen genom telegram till alla våra stora tidningar, att konungen av Sverige i trontalet vid riksdagens öppnande bebådade framläggandet av förslag om rösträtt för kvinnor. Flera tidningar ha innehållit ledande artiklar i ämnet; vi taga nämligen för givet att ett regeringsförslag skall samla majoritet. Vi skola med otålighet avvakta omröstningen och skola med förut oanad glädje mottaga underrättelsen att Sveriges ädla kvinnor äntligen vunnit sin politiska frihet.

En kvinnlig kommunalfullmäktig och kvinnlig ordförande i fattigvårdsstyrelsen har Hörby köping sedan årets början. Båda dessa förtroendeuppdrag innehavas av folkskollärarynna fröken Ulrika Svensson. Dessutom sitta i fattigvårdsstyrelsen två kvinnor som ledamöter och en som suppleant.

Alla fyra kvinnorna äro medlemmar i Hörby F. K. P. R.

Balder kan bevilja försäkring äfven utan läkareundersökning. Hafvandeskap utgör ej hinder för försäkring i bolaget. Äfven kvinnliga ombud antagas.

(K. R. 402)

LIFFÖRSÄKRINGSBOLAGET BALDER
— ÖMSESIDIGT —

Hufvudkontor: STUREGATAN 8, STOCKHOLM.

Kvinnornas vilja.

"O, kvinnor", säger den franska feministen Olympe de Gouges i sin "Förklaring av kvinnans rättigheter" år 1789, "vilka hinder som än uppresas framför Eder, det står i Eder makt att övervinna dem. I behöven blott vilja det!"

Detta är ord, som alla svenska rösträttskvinnor böra ha i minne i dessa dagar, då frågan om deras medborgerliga rättigheter läggs fram för riksdagen i en kunglig proposition och det för första gången gäller icke blott försöksmobilisering av vänner och fiender, utan en strid, där utgången är osäker och kan bero på en handfull röster för eller emot.

Ty nu är dagen kommen för de svenska kvinnorna att säga ifrån vad de vilja, om de önska att bli fullmyndiga medborgare i det samhälle, där de göra sin livsinsats, eller om de ännu vilja vänta som undermåliga samhällsmedlemmar, ovärdiga till allt utom till att draga skatt, lyda lag och arbeta.

Även de icke röstberättigade ha medel att vid de stora avgörande ögonblicken få den lagstiftande församlingen att lystra. De kunna låta den veta sin mening så tydligt och enigt, att riksdagens män, för så vitt de anse sig representera även kvinnorna och deras intressen, icke kunna undgå att ta intryck därav.

Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt förbereder nu en *Rösträttsdag*, då kvinnor över hela landet skola få tillfälle att säga ifrån, att de mena allvar med sitt krav på medborgarrätt. Enligt förslag av verkställande utskottet komma möten att hållas *Maria bebödsedag* den 25 mars, eller om händagsdag på någon ort ej anses lämplig *Lördagen den 23 mars*. Lokalavdelningarna av L. K. P. R. böra ta initiativet men söka samverka med andra kvinnoföreningar såsom Fredrika Bremerförbundet, Hvita Bandet, K. F. U. K., Socialdemokratiska kvinnoklubbar och kvinnliga fackförbund m. fl. Man har tänkt sig att om möjligt både manliga och kvinnliga talare skulle uppträda på mötena, till vilka män så väl som kvinnor skola inbjudas. För att mötena skola få så fästlig karaktär som möjligt vill verkställande utskottet lägga anordnarna på hjärtat att söka anordna uppläsning och sång t. ex. av K. G. Ossian-Nilsons dikt i Iduns kongressnummer "Kvinnornas lösen" eller kantaten från kongressen av Sigrid Leijonhufvud. Då det framför allt gäller att stödja den kungliga propositionen bör utdrag ur denna överallt uppläsa på mötena och en resolution i anslutning till densamma fattas.

Med dessa anordningar har Landsföreningen givit ett tillfälle icke blott för varje föreningsmedlem men för varje vän av kvinnans rätt att demonstrera sin övertygelse. Det är icke blott de aktiva rösträttskvinnorna som denna dag som annars skola gå i elden. Varje kvinna som håller på sitt människovärde och sitt köns intressen tillräckligt för att vilja se könsstreckets brutet, som stänger kvinnorna från medborgarskap, varje man, som önskar se landets mödrar och döttrar som fullmyndiga medborgare, bör vara med denna dag om icke förr. Vi måste komma ihåg att redogörelser för mötena skola spridas telegrafiskt över hela landet, att antalet deltagare skall räknas i högkvarteret i Stockholm och visserligen även sedan i riksdagen.

Kvinnlig professor i Kristiania. Dr Kristine Bonnevie, norska statens representant vid sommarens rösträttskongress kommer till utnämning till professor i zoologi vid Kristiania universitet. Stortingets budgetkommitté tillstyrker utnämningen.

Världssituationen i blyxtbelysning.

I juni blir det ett år sedan Sverige under några korta, ljusa sommarkvarter fick erfara en fläkt av den mäktiga rörelse, som med sina trådar omspinner jorden och har till mål ingenting mindre än hela världens kvinnors politiska frigörelse. Den Internationella kvinnorösträttsalliansens kongress visade, att det icke blott är en handfull svenska kvinnor, som upptagit aktivt arbete för denna sak, utan att samma arbete, samma strid pågår i snart sagt varje civiliserat land.

Den Internationella kvinnorösträttsalliansen räknar i denna stund 22 anslutna nationer med 27 nationalföreningar. Av dessa stå 3 — Australien, Finland, Norge — redan vid målet. Inom det amerikanska förbundet finnas 6 "rösträttsstater". Den sista stjärnan i Amerikas rösträttsbaner betecknar Californiens seger i oktober 1911. Ytterligare 5 stater stå inför avgörandet i år. I Ohio och New Hampshire kommer inom några månader beslut att fattas om frågan skall upptagas till omröstning 1912, och i Oregon, Kansas och Wisconsin skall omröstning ske i november. Ett intensivt arbete nedlägges från kvinnornas sida i dessa stater för att bereda väg för reformen. Med det färiska exemplet från Californien för ögonen anses utsikterna synnerligen ljusa.

Utom i Amerika och hos oss är frågan f. n. mest brännande i England. Situationen i England, där kvinnorna i snart 50 år arbetat för sin politiska frigörelse, kan bäst betecknas med följande ord, hämtade ur en ledande artikel i The Common Cause, den engelska Landsföreningens för kvinnans politiska rösträtt officiella organ: "Vi emotse 1912 års parlamentssession med den tillförsikt, som icke är blind för de faror situationen kan medföra och aro beslutna att besegra dem." Stor missbelåtenhet råder för övrigt inom alla kvinnorösträttskretsar över de dunkla och intetsägande orden om rösträtten i konungens trontal.

Bland de mera betydelsefulla steg mot den kvinnliga rösträttsfrågans lösning, som på senare tid tagits i England, räknas den resolution, som fattades av arbetarepartiets stora kongress i Birmingham, där det bland annat heter: "Intet rösträttsförslag är för partiet antagligt, som icke innefattar kvinnor."

I början av denna korta översikt räknades Norge med bland de länder, som redan stå vid målet. Detta är dock icke fullt korrekt, då kvinnorna i vårt västra grannland ännu icke hunnit fram till alldeles samma politiska rättigheter som männen. Såsom frågan nu står, kommer det dock med all sannolikhet icke att dröja länge förr än den allmänna rösträtten för kvinnor blir införd även där. Vänsterpartierna ha den på sina program, och inför det faktum att kvinnorna redan äro väljare, kommer säkert högerens motstånd att vika. En mäktig högerförespråkare för den allmänna rösträtten för kvinnor är den nya norska justitieministern Stang, som anser, att det första tillskottet av kvinnliga väljare icke åstadkommit några som helst rubbningar i väljaremassan, varför han på det livligaste tillråder sina landsmän att redan nu taga steget fullt ut.

Världsintresset spänner sig för närvarande över de skandinaviska och anglosachsiska länderna och stora förhoppningar knyts vid 1912. Varje enskilt nederlag är allas nederlag, varje enskild seger, allas seger.

S. B.

"Nej är det så..."

De voro ensamma i kupén, damen, som var på väg till ett av sommarens valmöten för att hålla ett föredrag och damen, som skulle till en badort för att rekreera sig efter vinterns ansträngande sällskapsliv.

Den senare betraktade med illa dold nyfikenhet sin reskamrat. Rösträttsmärket på vänstra kappuppslaget visade ju vad sorts människa hon var, och det kunde vara intressant nog att komma en suffragett in på livet. Den s. k. suffragetten märkte icke den uppmärksamhet hon väckte, utan syntes vara fullt upptagen av att ordna innehållet i sin resväska.

Plötsligt såg hon upp, räckte fram ett litet tunt häfte och sade med en avbön i rösten:

"Jag hoppas ni inte misstycker litet rösträttslitteratur. Mina medresande bruka vara så snälla och ursäktas min påflugenhet."

Tacket var en smula reserverat, men flygbladet blev i alla fall emottaget och läst. Efter ett par minuters förlopp kom frågan:

"Så underligt att ni bryr er om politisk rösträtt — det är väl ingenting att stå efter? Min man säger att jag ska gärna få hans, men jag vill visst inte ha den och så följer det väl i alla fall en del obehagligheter med arbetet — bara det att bli misstänkt som suffragett?"

"Får jag tala om en liten historia för er, men ni får inte bli stött — lova mig det!" — "Suffragetten" såg så snäll och godmodig ut, att damen med nerverna gav sitt löfte. "Förresten är jag inte alls någon deciderad motståndare till rörelsen — anser den endast onödigt", tillade hon.

"Jo, min historia lyder så här: Det var en gång en stackare, som för något brott även dömdes att vara förlustig medborgerligt förtroende. Då han inte visste vad detta innebar, bad han domaren om förklaring. Denna förklaring kunde han inte riktigt fatta och så sporde han:

"Får jag äta som förr, nådig domare?"

"Ja, det får du."

"Och dricka som förr?"

"Ja, det får du."

"Och sova som förr."

"Ja, också det."

"Tack nådig domare, då är det bra, då är jag nöjd som det är."

"Att en stackars okunnig människa, som denne av lagen dömdes missdådare, har en sådan uppfattning är ju inte att undra över, men att — —"

"Men att upplysta och bildade kvinnor dela hans uppfattning, tycker ni är ägnat att förväna — var det så ni menade?"

"Förlåt, men ni lovade att inte bli stött?"

"Det är jag inte heller — ni har kanske rätt från er synpunkt — men vad jag och min umgängeskrets ofta beklaga är att ni genom att arbeta så intensivt för rösträtt förbiser andra, närmare liggande och mycket viktigare frågor, som t. ex. —"

Hon avbröt sitt tal, som om hon haft svårt att fortsätta.

"Vilka frågor, menar ni?" — "Suffragetten såg ut genom fönstret för att den andra inte skulle känna sig generad av sin rodnad.

"Männens målsman över hustrun, så att hon inte har ett ord att säga vid användningen — kanske förlösandet — av de pengar hon fört med sig i äktenskapet. En så upprörande orättvisa bryr ni er inte om, bara om rösträtt och rösträtt."

Det blänkte till i den sålunda anklagades ögon, då hon inföll:

"Kära, ni är ju så gott som en av oss, och jag önskar ni kunde ta emot er mans rösträtt — den blir säkert väl använd. Det är bara en sak ni inte förstår: vår maktlöshet utan politisk rösträtt. — Om ni har era pengar i ett kassaskåp — vad behöver ni för att komma åt dem?"

"En nyckel, naturligtvis."

"Just precis — och nyckeln till lagstiftningsreformer heter *politisk rösträtt*."

"Nej, är det så — — då förstår jag —"

Taget stannade i detsamma. De två damerna tryckte varmt varandras händer, innan den nyomvända steg av.

"Här är mitt kort, skicka mig flygblad!"

En minnesstod åt Fredrika Bremer.

Alla svenska kvinnors angelägenhet.

"Kvinnorna äro ett stort, nytt folk i skötet på de trötta nationerna", säger en fransk författare. Kanhända han har rätt, som en profet har rätt, då han siar om framtiden. Tack vare sina ledare skola kvinnorna måhända en gång kunna bli ett stort, nytt folk. Den första, som visade de svenska kvinnorna vägen till framtidens land var Fredrika Bremer. Sällsynt levande står hennes gestalt än i dag, hennes namn lyser av hennes personlighets milda glans. Aldrig kunna de svenska kvinnorna avbördas sin tack-samhetsskuld till Fredrika Bremer.

Men ett uttryck för vad de känna emot banbryterskan med det varma hjärtat kunna de ge genom att resa henne en minnesstod. Alla svenska kvinnor skola vara med och bidra till den stoden, den skall resas genom en kvinnornas nationalinsamling. Ty det finns ingen kvinna i hela Sveriges land, som icke på ett eller annat sätt njuter frukterna av Fredrika Bremers gärning.

Frågan om en staty åt Fredrika Bremer har varit före flera gånger förut. Den som nu på nytt väckt frågan till liv är skriftställarinnan fru Hilda Sachs. Stockholms F. K. P. R., som upptagit fru Sachs' idé, har redan hållit ett möte i Stockholm där fru Sachs framlade sin älsklingsidé om äreminnet åt kvinnosakens pionjär. Enligt hennes förslag skulle det resas i någon park, exempelvis Humlegården, och hon tänkte sig att barnen skulle leka omkring den vänliga mamsell Fredrika, som skulle sitta där med en bok i handen i sin vackra femtiotaldräkt med spetsmössan kring det milda ansiktet.

Det är förslagsställarinnans mening att frågan om Fredrika Bremer-statyn skulle tagas upp i alla F. K. P. R. i landet och att dessa tillsammans med andra kvinnoföreningar skulle igångsätta insamling för ändamålet. Stockholms F. K. P. R:s styrelse kommer att i första hand omhändertaga frågan och utskicka inbjudan och upprop till övriga föreningar.

De F. K. P. R., som önska Fredrika Bremer-föredrag av fru Sachs, kunna vända sig till L. K. P. R:s expedition för uppgörelse.

Mrs. Carrie Chapman Catt, den Internationella kvinnorösträttsalliansens ordförande, som efter Stockholmskongressen anträdde en resa runt jorden, befinner sig för närvarande i Indien, efter att ha förut besökt Syd-Afrika, Egypten och Palästina. I ett brev till alliansens styrelse sammanfattar Mrs Catt sina intryck av betydelsen av kvinnorösträtts genomförande i England även för kvinnorna i de halvciviliserade länder, som lyda under det brittiska väldet: "Vi erkänna alla betydelsen för hela den civiliserade världen av en seger i England, men jag för min del har icke förr än nu insett, vilken mäktig faktor denna skulle bli i förbättrandet av de halvciviliserade kvinnornas ömkansvärda ställning."

Ljud hennes röst från perongen. "Här kommer de!"

Ett helt fång av vita blad fladdrade ut genom kupéfönstret, glänste i solskenet och uppfångades under glada skratt.

"Tappade ni skrifterna?" frågade konduktören, som i detsamma gick förbi.

"Nej — jag bara sänder några olivblad ut i världen."

Frigga Carlberg.

Ett litet suffragettfrö.

Av E. Ayrton Zangwill.

(Övers. från engelskan.)

Historien handlar om en liten flicka, som jag håller mycket av, en mycket liten flicka, ty hennes ålder räknades i månader. Det enda stora hos henne var hennes ofantliga "snällhet". Hennes sköterska ansåg henne för ett mönster; hon var så snäll — alltid snäll och tacksam. Man märkte knappast att det fanns ett spädbarn i huset. Timme efter timme låg hon lugn och belåten i sin vagn eller sin lilla säng, sakta jollrande om hon hörde någon tala. Trots att hon alltså var mycket lättskött, var jag orolig över denna ständiga förnöjsamhet. Hennes rosiga knubbighet borde lugnat mina farhågor, men jag tyckte i alla fall att litet mera bråk skulle varit naturligare. Dessutom föreföll det mig som om den lilla redan finge lida för sitt milda sinnelag. Hon lämnades ensam, utan eftersyn, medan hennes treårige broder i sin späda ålder alltid hade funnit villiga slavar att utföra hans i kraftiga crescendo-tjut givna befallningar. Vi veta att de saktmodiga hörer himmelriket till. Men vad skulle min dotter ha för nytta av en sådan arvedel i denna vår strävsamma värld?

Det var i fråga om denne samme broder, som lillan tydligast visade sitt hjärtas mildhet. Hennes beundrande blickar följde varje hans rörelse. Glädjeskrin hälsade hans inträde; en stilla suck följde hans bullersamma avtågande. Och hur besvarade han å sin sida denna kärlek? Ack — just inte på något tilltalande sätt. Kanske fann denne lille gosse hjältekyrkan provande; kanske besvarades han av hennes ständiga förnöjsamhet, hennes oföränderliga, belättna mildhet. Vilken än orsaken kunde vara, visade han sig överlägsen och förändrad. Ty väl att lägga märke till hade han icke varit sådan från början. Vid sin första bekantskap med nykomlingen hade han, blek och darrande av rörelse, blygt klappat hennes små knutna händer, medan han med osedvanlig ömhet viskade: "Lillans små fingrar". Och då dessa samma små fingrar något längre fram trevande irrat omkring i hans glänsande lockar och där trasslat in sig — hade han då häftigt ryckt undan dem? Nej, vi hörde honom endast säga med tårar i rösten: "Å, Peggy, kan du inte släppa håret? Å, snälla Peggy, kan du inte släppa håret?" då han med artighet ville blidka sin ofrivilliga plågoande.

Men nu behandlade han sin lilla syster på ett sorgligt olika sätt. Leksaker rycktes ifrån henne, som aldrig gjorde motstånd. Hon knuffades och skuffades och hennes förtjusta närmanden stöttes oföränderligt tillbaka. Stackars Lillan, som förlät allting, kröp tvärt över rummet — för henne en lång och andlös färd — för att komma i närheten av sin kärleks föremål. Hennes ankomst besvarades med att gossen hastigt gav sig av, och hennes mödosamma färd började på nytt. Förebräelser tjänade ingenting till. "Hon tråkar ut mig", förklarade den förföljda avguden. En gång stack han i förtvivlan sitt ena finger i sin tillbedjerskas öga, men icke ens detta uppväckte något agg eller någon förebräelse. Den lilla Griselda satt där och såg lika beundrande på honom med det misshandlade ögat fyllt av tårar, men det andra fritt från anlagande dylika. Jag tror att hon ansåg, att allt vad denna stora och dyrkade varelse företog sig måste vara rätt — det var bara ett misstag av henne att det gjorde ont. Jag kysste henne med en plötslig farhåga — mitt lilla antisuffragettfrö.

En vecka innan hon fyllde ett år, blev

hon plötsligt sjuk. Det gick så hastigt att vi knappast gjorde oss reda för den hemska faran, som hotat oss, förrän vår älskling åter var räddad. Ännu en tid såg hon emellertid svag och lidande ut. Under denna tid höllo vi henne i stillhet, skild från sin bror och hans barnsliga upptåg. Så kom färgen tillbaka till hennes bleka kinder och knubbigheten till hennes lilla kropp. Barnkamarlivet började på nytt. Allt tycktes vara som förr. Vi visste icke, att vår Peggy kommit upp från sjuksängen som en ny kvinna.

Inom kort uppenbarades hennes ändrade sinnelag. En kväll låg hennes äldre bror i sin lilla bädd. På skämt lade jag lillan bredvid honom, då jag tänkte att närvaron av hennes älskade skulle göra henne utom sig av förtjusning. Till min förvåning tycktes hon knappast märka honom. Hennes hela uppmärksamhet var i stället riktad på gymnastiska övningar. Med sina små händer hade hon gripit tag i sängspjalarna, och andlöst försökte hon resa sig upp. Slutligen lyckades hennes ivriga strävanden. För första gången kunde lillan stå. Och då hon triumferande såg sig omkring, fick hon syn på broderns uppåtvända, intresserade ansikte på kudden. Hon smålog, plötsligt lyfte hon litet osäkert sin ena nakna fot och placerade den helt bestämt på det rosiga ansiktet under sig. "Hon trampar på min näsa", flämtade den lille gossen, halvkvävd av skratt. Därpå kysste han ömt den lilla egenmäktiga foten.

Hädanefter var allt förändrat. Den lille brodern pinades ej längre av något övermått av kärlek. Tilltagande ålder och krafter gävo Peggy nya möjligheter. Den nya världen, som öppnade sig för henne, var så stor och vacker, den fyllde hennes tankar till bredden och däröver. Det ålåg henne nu att övervinna de första grunderna i många olika färdigheter. Under de närmaste månaderna måste hon lära sig tala, gå, hålla fast — storartade talanger, vilka vana kommit oss att underskatta, men vilka helt säkert överträffa många av våra övermänniskors företag. Föga tid hade min dotter nu att ägna sig åt systerlig tillbedjan. De minuter hon kunde taga från allvarligare sysselsättningar ägnades nu åt att vinna den nya ingefärgula kattens kärlek. Det var nu katten som framkallade beundrande joller, katten som utgjorde målet för hennes krypande pilgrimsfärder. När barnjungfruns uppmärksamhet var vänd åt annat håll, hände det att läckerbitar från lillans egen mun funno vägen till hennes spinnande älskling på golvet. "Jam, jam", brukade lillan ropa och förtjust sträcka ut armarna.

Men fastän det gamla förhållandet var slut mellan gossen och flickan, dessa små grundelement i den stora mänskliga blandningen, började ett nytt förhållande dem emellan. De började nu beundra varandra ur den säkra och varaktiga synpunkten av likställda kamrater. I själva verket blev lilla Peggy "den som hittade på odygden", som barnjungfrun kallade det. Fast brodern var större och starkare, tror jag inte han kände sig överlägsen på grund därav. En dag såg jag vår Peggy på osäkra fötter begiva sig fram till en väldig St. Bernhards-hund, medan hennes äldre bror ängsligt drog sig tillbaka. "Näll liten vov-vov" skrattade min dotter med sublim oförskräckthet och sträckte förgäves på sig för att klappa det lurviga huvudet. Brodern viskade sedan i mitt öra jämte sina övriga sängdagsförtroenden: "Ibland är jag en liten smula rädd, men Peggy, hon är inte rädd för någonting."

Och underligt att säga, med Peggys andliga förändring följde även en kroppslig sådan. Min Peggys ögon ha alltid varit stora, liknat djupa, mörka sjöar, men nu

se de ännu större ut, då de glänsa av skratt och skälsmaktighet. Och de mörka ögonfransarna ha alltid varit långa; nu äro de ännu längre, nästan hjärtekrossande! På dem hänga i långa rader hennes tillbedjares hjärtan. Till och med Peggys hår har förändrat sig. De första släta, ljusa testarna ha blivit guldgula, de locka sig trotsigt på det mest bedårande sätt. Den tåliga Peggy blev ofta förbisedd; ansågs blott som ett bihang till sin broders triumfer. Peggy i stridshumör är en mycket beundrad person.

Och orsaken till Peggys förändring? Den kan jag ej säga er; jag kan bara gissa den. Kanske var det så, att Peggy, när hon uppnådde den höga åldern av ett år, i stället för att hon förut existerat som ett kronologiskt bråktal, kände det vara på tiden att hon fick en fast ställning. Kanske hon under de 14 dagar hon tvangs att vara skild från sin älskades oroande närvaro var bättre i stånd att uppgöra en plan för att vinna hans tillgivenhet. Kanske åter — detta är min sista gissning — kanske under den omvälvning av hela ens varelse, som alltid åtföljer häftiga sjukdomsfall, någon tapper stammoders ande tog sin boning i lilla Peggy. En sådan dog för länge sedan, Peggys mormor. För nära ett halvt århundrade sedan ledde hon kvinnornas kamp för frihet — frihet att tjäna mänskligheten. Jag tycker om att tro, att det är hennes flammande och tappra ande som leder min lilla flicka. Jag tycker om att tro, att lilla Peggy också skall hjälpa till att giva världen ett bättre utseende.

Doktor Gulli Petrini kommer att för Rösträtt för kvinnors räkning skriva en artikelserie som behandlar kvinnorösträttens riksdagshistoria. Början af denna serie inflyter i nästa nummer.

Den svenska kvinnorösträttsrörelsens historia i korta drag av Klara Lindh är titeln på en ny rösträttsbroschyr, som utkommer i dagarna och är illustrerad med porträtt av Fredrika Bremer, Gertrud Adelborg, Ann Margret Holmgren, Anna Whitlock, Lydia Wahlström, Signe Bergman, Ezaline Boheman, F. T. Borg, Carl Lindhagen och Karl Staaff. Broschyren, som särdeles väl lämpar sig för spridning före landstingsmannavalen, rekvideras till ett pris av 5 öre från L. K. P. R:s expedition, 6 Lästmakaregatan, Stockholm.

Hälsingborgs första kvinnliga stadsfullmäktigeledamot. Hälsingborg erhåller i dagarna sin första kvinnliga stadsfullmäktigeledamot i det i ledigheten efter avlidne sakföraren J. Rooth inrycker suppleanten folkskollärarinnan fröken Sarah Thåström.

De finska kvinnorna hylla L. K. P. R:s representant. Vid kvinnoaksförbundet Unionens 20-årsfest i Hälsingborg var L. K. P. R. representerad av fröken V. Olander, ordf. i Falu F. K. P. R. Hon hyllades i ett varmt anförande av dr Jenny av Forselles, som slutade sitt tal med att utbringa ett leve för de svenska kvinnornas framgångsrika arbete. Fröken Olander tackade och framhöll den avundfria glädje kvinnorna i Sverige känt över de finska kvinnornas rösträttsseger och den sporre till ivrigare verksamhet denna seger för dem utgjort.

Efter svenskt mönster.

I Ungern pågå förberedelserna till den 7:de Internationella kvinnorösträttskongressen 1913. Stadsfullmäktige i Budapest hava anslagit 5,000 kr. till kongressen. Till julen anordnades en basar, som inbrakte 8,000 kr. netto och förestods av fröken Franziska Schwimmer, känd från Stockholmskongressen. Konstlotteri och språkurser hava även anordnats, allt efter svenskt mönster.

En "Singer" är alltid sl. ägares stolthet.

Ordet »Singer» behöver ej någon förklaring. Då en kvinna kan peka på namnet Singer å sin symaskin, vet hennes väninnor, att hon har den bästa maskin, som kan fås för pengar — och varje kvinna vet detta.

De tyska kvinnorna och valrörelsen.

I Tyskland hava kvinnorna i år för första gången aktivt deltagit i valrörelsen. Det var icke förrän 1908, som den tyska lagen tillerkände kvinnorna rätt att tillhöra politiska föreningar. Nu finns det intet politiskt parti, som icke räknar kvinnliga medlemmar. Det socialdemokratiska partiet är det, till vilket de flesta kvinnorna anslutit sig, då detta tillerkänner kvinnorna full politisk likställighet med männen. Även till den demokratiska föreningen (demokratische Vereinigung), som har kvinnorösträtten på sitt program, har ett stort antal kvinnor anslutit sig.

Alla riksdagsmannakandidater hava interPELLERATS om sin ställning till kvinnorösträtten. Flera gynnsamma svar hava inkommit; samtliga svar voro affattade i artiga ordalag.

Föredragsverksamheten. Fru Augusta Tønning har på kallelse av Skaraborgs länsförbund under februari hållit en serie föredrag i Mölltorp, Tibro, Skara, Vara, Töreboda och Tidaholm mellan 19 och 24 febr. Fru Tønnings turné har varit i alla avseenden lyckad, och länsförbundet är i den största tacksamhetsskuld till såväl henne som till Landsföreningen för att denna praktiska handräckning lämnats.

I Värmland har länsförbundets ordförande, fru Gerda Hellberg, under februari månad hållit föredrag med ljusbilder om rösträttskongressen i Stockholm 1911 å följande orter: Forshaga, Kil, Edsvalla, Kristinehamn, Karlstad, Munkfors, Arvika och Charlottenberg — alla försedda med F. K. P. R.

Redogörelse för centralstyrelsemötet 1912 har samtidigt lämnats i de föreningar, som ej voro representerade på mötet.

Gävleborgs länsförbund har kallat fröken Elin Pahlman att hålla en serie föredrag inom länet. Föredragsturnén börjar den 10 mars.

Nya landvinnigar. Föreningar för kvinnans politiska rösträtt äro bildade i Sala och Frövi.

På initiativ av i samhället boende intresserade kvinnor sammankallades ett möte den 10 februari i Sala med föredrag av fru Ellen Hagen och fru Ezaline Boheman. Ett femtiotal medlemmar ingingo genast i föreningen. Sala var en av de få städer i Sverige som saknade rösträttsförening.

Den nya föreningen i Frövi, som är den 10:de inom Örebro länsförbund har likaledes tillkommit på initiativ av kvinnor inom samhället.

Till medlemmarna av L. K. P. R.

Då Landsföreningen nu utsänder första numret av sin egen tidning Rösträtt för kvinnor sker det under förhoppning att alla medlemmarna skola understödja tidningen med varmt intresse och ett verksamt nit. Rösträtt för kvinnor har satt sitt pris så lågt som till 75 öre för 1912 för att den skall nå ut i de vidaste kretsar och sprida sig i de många hemmen där kvinnorna vaknat till intresse för sin livsfråga och gärna vilja följa dess utveckling.

All prenumeration av Rösträtt för kvinnor sker på posten.

Prenumerera själv och samla prenumeranter för Edert eget organ!

